Написав наталка кадин
Неділя, 19 серпня 2012, 08:16

Душа спливає в краплях воску,
Так гаряче, немов пожар.
Без прикрашання "я" і лоску,
Як гумовий, відкрита, шар.

Я жду себе, себе чекаю,
Коли змирюсь з своїм життям.
Не буде на планеті раю.
Прекрасне, ж наче б то сміття.

О, Боже правий, поможи же,
Хоча б нічого не робить.
Лице закрию і посиджу.
Себе так складно зупинить.